

“El perdonó beneficia més a qui el dóna que a qui el rep”

El psiquiatra Francisco Javier Schlatter Navarro, director mèdic de la Clínica Universitat de Navarra a Madrid, el passat dijous va analitzar des de diferents angles què és el perdó, i ho va fer dins del cicle de conferències sobre “La Família, llum per a la nova evangelització” que s'estan duent a terme a l'Oratori de Bonaigua de Barcelona.

03/03/2015

En la darrera conferència a l'Oratori de Bonaigua es va parlar del perdó com un dels temes més transcendents de la convivència en el matrimoni i en la família. De fet, “no només en la família, sinó entre tots aquells que viuen dins d'una societat, sigui quina sigui, es necessita el perdó i la confiança”, segons el Dr. Schlatter. També es va explicar com les conductes que ofenen els altres produeixen un dany que causa dolor, i que alhora poden generar un sentiment d'odi-ira del qual se'n pot desprendre la venjança i el ressentiment o bé el perdó. En parlar de perdó, es va dir en la conferència, cal tenir en compte que el perdó perfecte només el pot donar Déu, el perdó de les persones és imperfecte.

“El perdó beneficia més a qui perdona que a qui el rep”, afirmà Schlatter. “El perdó -digué el psiquiatre- no requereix necessàriament el penediment de qui ha causat el mal. Sant Joan Pau II va perdonar al seu agressor Ali Agca des del primer moment, sense que se'n sàpigues res del penediment de l'agressor”. Un altre aspecte que va mostrar el Dr. Schlatter va ser que el perdó també requereix una conversió del cor a la vegada que estableix una relació nova amb l'autor de l'agressió, tot i que no es pot dir “tot serà igual que abans”. Les coses fins i tot poden arribar a ser millors -i, també pitjors, lògicament- però mai com abans de l'agressió, segons el ponent.

En aquesta mateixa línia, a l'agressor que ha fet un mal a una altre persona, a un fill, a un pare, al seu espòs o esposa li queda el sentit de culpa. Hom diu que quan es perdona

s'esborrat el passat. Schlatter digué que aquest “no s'esborra mai, el que cal fer és donar-li un sentit positiu per no caure en el ressentiment.”

El doctor Schlatter va detallar les característiques del perdó i també va mostrar les característiques del que no ho és però que ho pot semblar. Va dir: "el perdó és lliure, gratuït, transformador i excedeix la justícia". Si el perdó no és lliure –si un està obligat—no és perdó. De la mateixa forma que si el perdó és condicionat (“et perdono si te'n penedeixes...”, o “necessito passar pàgina...” aquest és un perdó intencionat). I també, el perdó és més per a compartir que per a concedir. Finalment recordà que sant Joan Pau II va dir que “la justícia rectament entesa constitueix la finalitat del perdó”.

No és perdó dir: «et perdono però no ho oblidaré» perquè hi ha una part teva que no perdona. Tampoc no hi

ha perdó a l'amnistia o condonació.
O en situacions d'impertorbabilitat,
és a dir, quan no es dóna la
renovació de la relació amb l'altre.
En aquest sentit, reconciliar-se no és
suficient, cal el perdó de fons.

Salvador Aragonés

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/el-perdo-
beneficia-mes-a-qui-el-dona-que-a-qui-
el-rep/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/el-perdo-beneficia-mes-a-qui-el-dona-que-a-qui-el-rep/) (10/08/2025)